Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 37 11 SEPT. 1965

„Voor de laatste keer, Plompie, ga asjeblieft in het midden staan!"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

MARIEKE TASMA, Joure. Het hoeft je heus niet te spijten, hoor, dat je vraagt of je in de Brievenbus mag staan — maar schrijf je de volgende keer eens een uitgebreide brief?

WIM ZWANENBURG, Vlaardingen. Zit je nu in de eerste klas, Wim? Dan kun je vast over een tijdje zelf je brieven schrijven! Als je weer de oplossing van een prijsvraag instuurt, doe het dan toch maar op een briefkaart! Dat is gemakkelijker voor ons. Dag, Wim, de groeten aan je zusje!

KIKI TEN KATE, De Bilt. Je hebt nog wel lang moeten wachten, Kiki, maar nu ben je dan eindelijk aan de beurt! In welke klas zit je nu? Schrijf je nog eens? Dag, Kiki!

JOYCE GUICHERIT, Paramaribo. Wat leuk te merken dat we ook in Suriname vriendinnetjes hebben! Je hebt wel een tijdje moeten wachten vóór je aan de beurt was in de Brievenbus, maar ik hoop dat het je de moed niet heeft ontnomen nog eens te schrijven. Dag, Joyce!

Wanneer je naar Postbus 792, Amstardam, schrijft, vergeet dan niet duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: „OOM DONALDS BRIEVENBUS". Tot de volgende week!

PRINSESSEN...

Terwijl gewone meisjes graag dromen dat ze een prinses zijn, zouden vele prinsessen niets liever willen dan met hen ruilen om als gewone onbekende meisjes te kunnen leven.
Prinses Christine van Zweden zei onlangs nog tegen haar medestudenten dat „prinses" zijn ronduit vervelend was.
En de veertienjarige prinses Anne van Engeland doet het liefst „lekker gewoon" met de andere meisjes van haar school mee.
Dat doet ze dan ook zo veel mogelijk, waardoor ze een paar maanden geleden met een wedstrijd in pony-rijden een prijs van vijftig gulden won, die ze trots in haar spaarvarkentje stopte.
Haar moeder, koningin Elizabeth, die in haar jeugd in een toneelstukje voor prinses moest spelen, was toen heel boos geworden en had uitgeroepen: „Ik moet al altijd prinses zijn, nu wil ik eens een „leuke" rol hebben!"

✳ ONS ZIEKENLIJSTJE ✳

Hier volgen de namen van zieke vriendjes en vriendinnetjes, die erg blij zullen zijn met wat post:
Petra Tenge, 10 jaar, Kinderpaviljoen I, Meisjeszaal I, Diakonessenhuis, Utrecht.
Trudy Schouteten, 10 jaar, speldjes en filmsterren, San. De Klokkenberg, Galderse weg, Breda.
Gerrit Eilander, 13 jaar, speldjes en postzegels, Gem. Ziekenhuis Zuidwal, Den Haag.
Peter Olthaff, Heemskerkerweg 214, Beverwijk.
Hans van Orsel, speldjes en kaarten, Zuidhoek 199, Rotterdam.
Hillie Jensen, speldjes, Hoofdweg 4, Nieuw-Beerta.
Ko van Maldegem, 13 jaar, speldjes en postzegels, Prinsendijk 3, Kortgene.

✳ ✳ ✳ ✳ ✳ ✳

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG
No. 37

Kun jij erachter komen welk bekend spreekwoord in deze rebus staat uitgebeeld? Als je het gevonden hebt, schrijf je het spreekwoord op een briefkaart en stuurt die vóór 16 september naar Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek aan de adreszijde: „Oplossing nr. 37", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY

Donald Duck

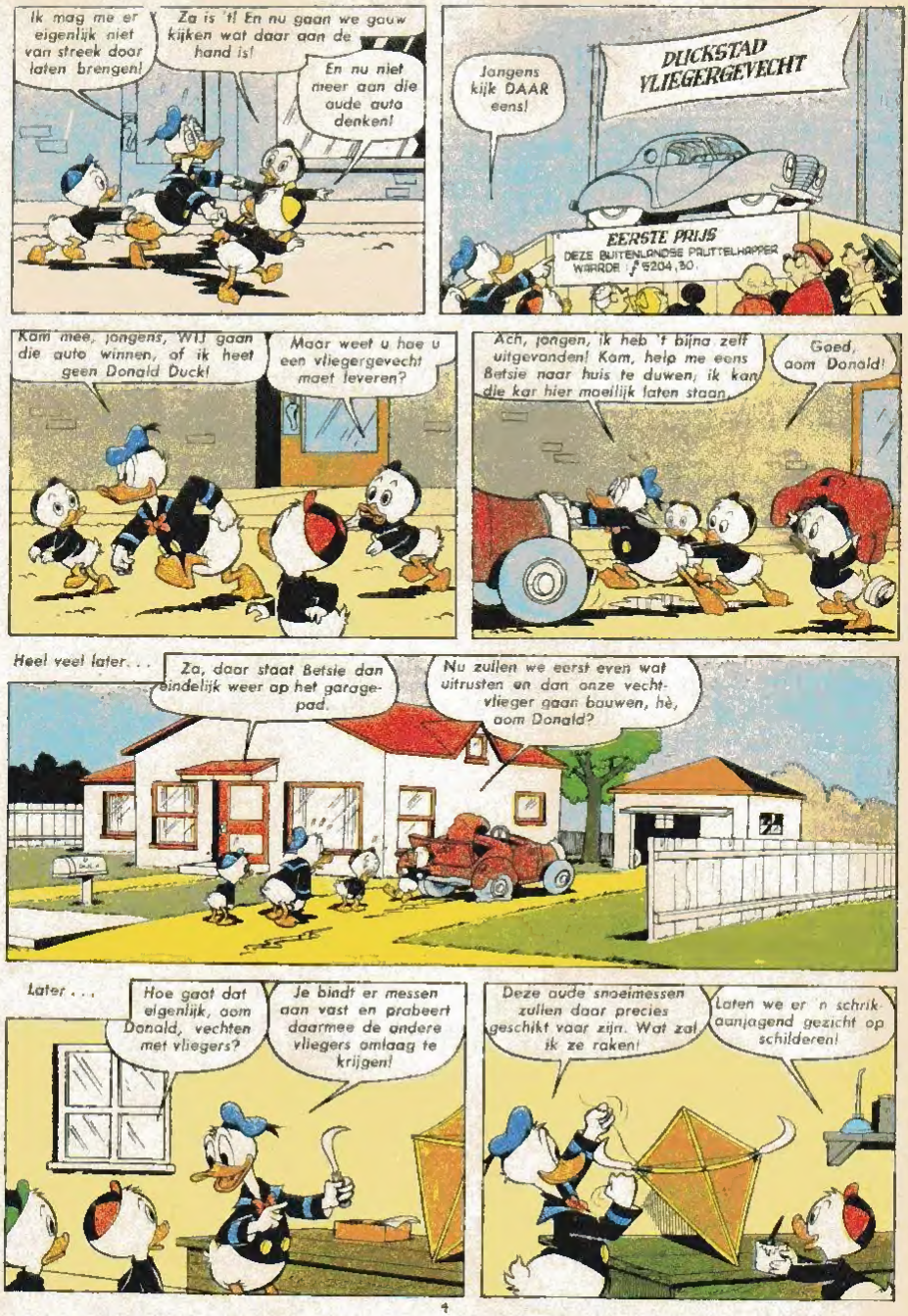
Ik mag me er eigenlijk niet van streek door laten brengen!
Za is 't! En nu gaan we gauw kijken wat daar aan de hand is!
En nu niet meer aan die oude auto denken!
Jongens kijk DAAR eens!
DUCKSTAD VLIEGERGEVECHT
EERSTE PRIJS
DEZE BUITENLANDSE PRUTTELHAPPER WARRDE f 5204,30.
Kom mee, jongens, WIJ gaan die auto winnen, of ik heet geen Donald Duck!
Maar weet u hoe u een vliegergevecht moet leveren?
Ach, jongen, ik heb 't bijna zelf uitgevonden! Kom, help me eens Betsie naar huis te duwen; ik kan die kar hier moeilijk laten staan.
Goed, oom Donald!
Heel veel later...
Za, daar staat Betsie dan eindelijk weer op het garagepad.
Nu zullen we eerst even wat uitrusten en dan onze vechtvlieger gaan bouwen, hè, oom Donald?
Later...
Hoe gaat dat eigenlijk, oom Donald, vechten met vliegers?
Je bindt er messen aan vast en probeert daarmee de andere vliegers omlaag te krijgen!
Deze oude snoeimessen zullen daar precies geschikt voor zijn. Wat zal ik ze raken!
Laten we er 'n schrikaanjagend gezicht op schilderen!

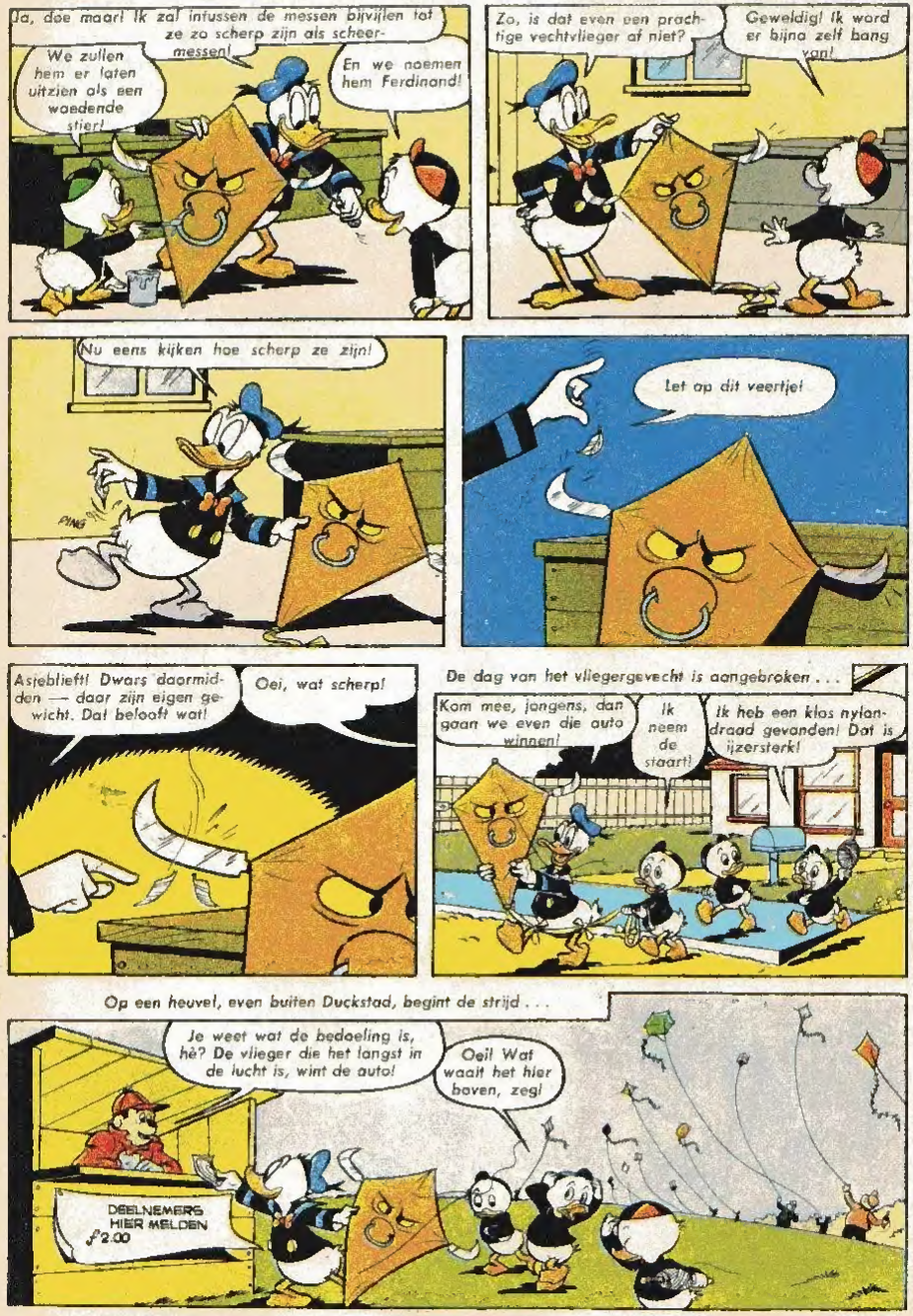
Ja, doe maar! Ik zal intussen de messen bijvijlen tot ze zo scherp zijn als scheermessen!
We zullen hem er laten uitzien als een woedende stier!
En we noemen hem Ferdinand!
Zo, is dat even een prachtige vechtvlieger af niet?
Geweldig! Ik word er bijna zelf bang van!
Nu eens kijken hoe scherp ze zijn!
PING
Let op dit veertje!
Asjeblieft! Dwars doormidden — daar zijn eigen gewicht. Dat belooft wat!
Oei, wat scherp!
De dag van het vliegergevecht is aangebroken . . .
Kom mee, jongens, dan gaan we even die auto winnen!
Ik neem de staart!
Ik heb een klos nylandraad gevonden! Dat is ijzersterk!
Op een heuvel, even buiten Duckstad, begint de strijd . . .
Je weet wat de bedoeling is, hè? De vlieger die het langst in de lucht is, wint de auto!
Oei! Wat waait het hier boven, zeg!
DEELNEMERS HIER MELDEN
ƒ 2.00

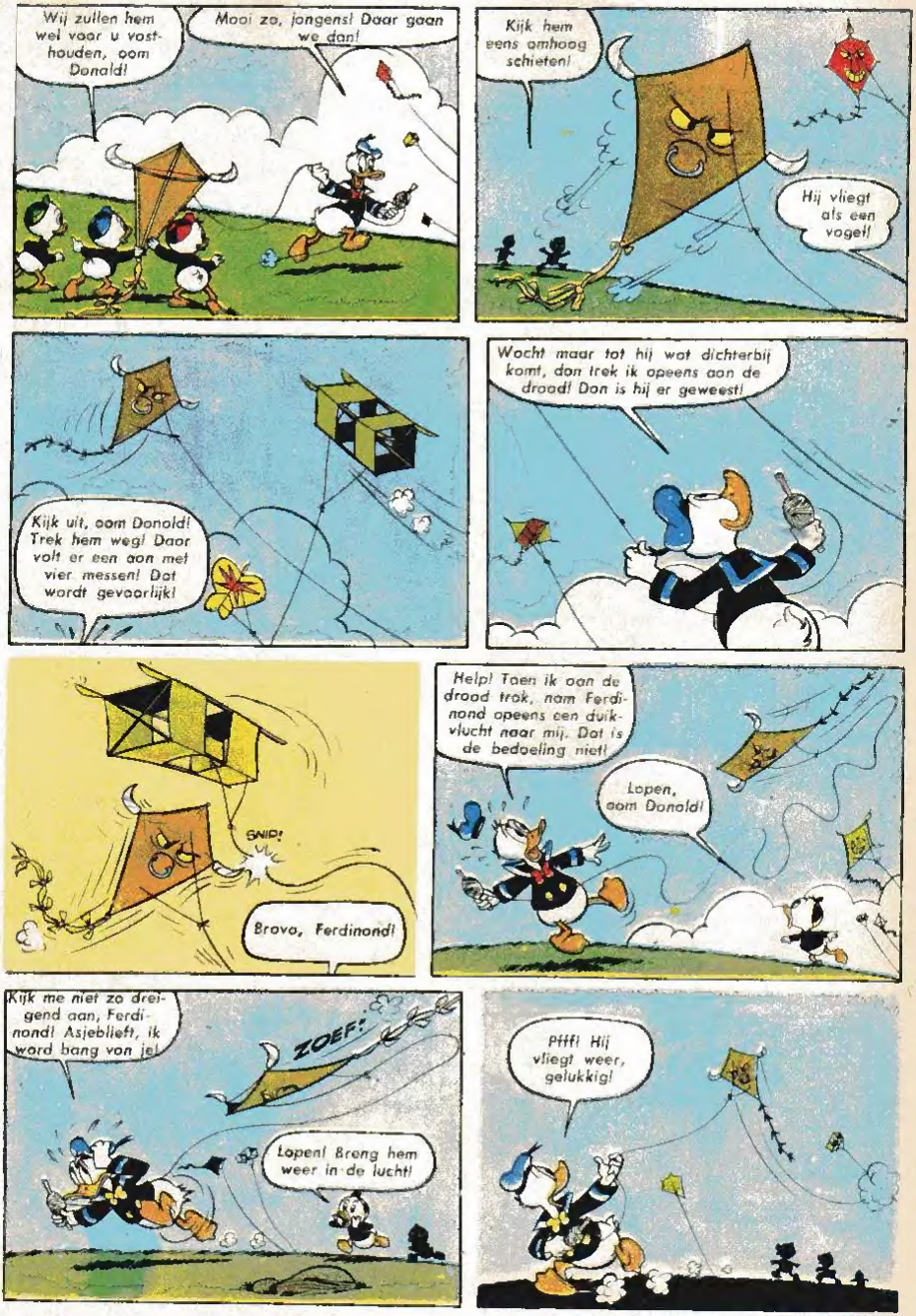
Wij zullen hem wel voor u vasthouden, oom Donald!
Mooi zo, jongens! Daar gaan we dan!
Kijk hem eens omhoog schieten!
Hij vliegt als een vogel!
Kijk uit, oom Donald! Trek hem weg! Daar valt er een aan met vier messen! Dat wordt gevaarlijk!
Wacht maar tot hij wat dichterbij komt, dan trek ik opeens aan de draad! Dan is hij er geweest!
SNIP!
Bravo, Ferdinand!
Help! Toen ik aan de draad trok, nam Ferdinand opeens een duikvlucht naar mij. Dat is de bedoeling niet!
Lopen, oom Donald!
Kijk me niet zo dreigend aan, Ferdinand! Asjeblieft, ik word bang van je!
ZOEF!
Lopen! Breng hem weer in de lucht!
Pfff! Hij vliegt weer, gelukkig!

Kijk eens, oom Donald. Ferdinand heeft al de andere vliegertouwen doorgesneden!
SNIP!
SNIP!
Jippie-ie-ie! Wij winnen de auto!
Haal hem binnen, oom Donald, we hebben gewonnen!
H-het g-gaat niet! H-hij trekt te h-hard!
Oei! Er steekt een storm op!
De vlieger trekt oom Donald van de grond! Dat nylondraad is sterker dan ik dacht!
Kijk uit voor die elektrische draden, oom Donald! Hij vliegt er haast tegenaan!
GEVAAR HOOGSPANNING
U mag met vechtvliegers niet in de buurt komen van hoogspanningskabels, oom Donald!
Nee, dat is te gevaarlijk!
Laat los, oom Donald!
DZJING!
DZOEW!
I-ik k-kan n-niet!

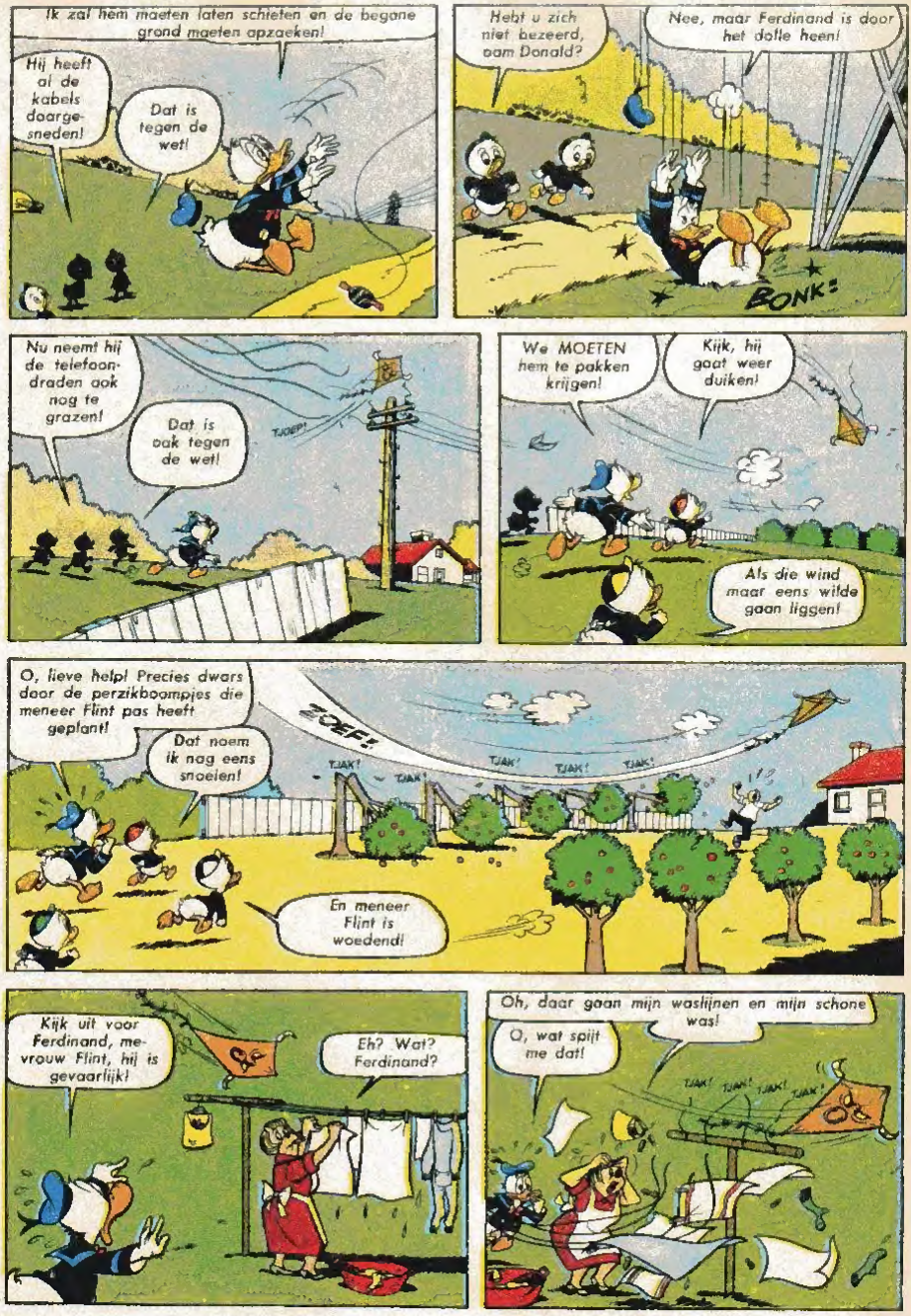
Ik zal hem maeten laten schieten en de begane grond maeten opzaeken!
Hij heeft al de kabels doorgesneden!
Dat is tegen de wet!
Hebt u zich niet bezeerd, oom Donald?
Nee, maar Ferdinand is door het dolle heen!
BONK!
Nu neemt hij de telefoondraden ook nog te grazen!
Dat is ook tegen de wet!
TJOEP!
We MOETEN hem te pakken krijgen!
Kijk, hij gaat weer duiken!
Als die wind maar eens wilde gaan liggen!
O, lieve help! Precies dwars door de perzikboompjes die meneer Flint pas heeft geplant!
Dat noem ik nog eens snoeien!
ZOEF!
TJAK!
TJAK!
TJAK!
TJAK!
TJAK!
En meneer Flint is woedend!
Kijk uit voor Ferdinand, mevrouw Flint, hij is gevaarlijk!
Eh? Wat? Ferdinand?
Oh, daar gaan mijn waslijnen en mijn schone was!
O, wat spijt me dat!
TJAK!
TJAK!
TJAK!
TJAK!

Dat zal je betalen!
Wij zullen de schade betalen, heus!

Dat is het huis van Marinus Mopperaar . . .
De naarste man van heel Duckstad!

Zieza, mijn raam zit erin — het is het grootste stuk glas van de hele stad!

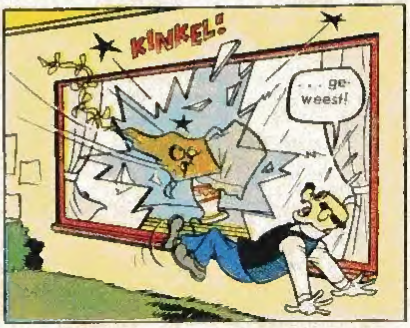
KINKEL!
. . . geweest!

Dat is het einde van onze vechtvlieger!
Ja, en Mopperaar zal hem ons nooit teruggeven!

Nou ja, laten we nu de prijs maar in de wacht slepen!
Tabé, Ferdinand!

Gefeliciteerd, meneer Duck, u bent de winnaar van deze prachtige auto!
Fijn, bedankt!
EERSTE PRI

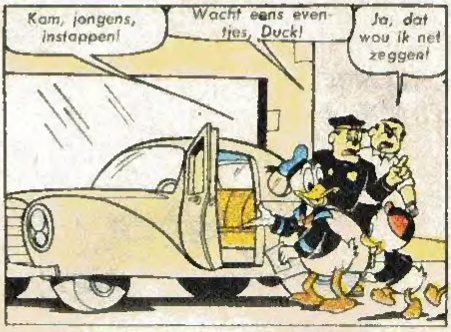
Kom, jongens, instappen!
Wacht eens eventjes, Duck!
Ja, dat wou ik net zeggen!

Ik heb hier een lijstje met aangiften van schade welke zou zijn veroorzaakt door het roekeloos besturen van een vechtvlieger door ene Donald Duck, dat bent u toch?
J-j-jawel, agent!
Ik zal al die schade vergaeden, agent, zegt u maar wat het totaalbedrag is!
Nou, eens even optellen . . . schade aan hoogspanningskabels: duizend gulden . . .
. . . telefoonkabels negenhonderdvijftig gulden . . . boomgaard . . . wasgoed . . . vensterglas, dat wordt bij elkaar . . . even gaed optellen . . .
Dat wordt bij elkaar precies vijfduizendtweehonderdvier gulden en vijftig cents, reken maar na!
M-maar zoveel h-heb ik niet!
Hoeveel is die wagen waard?
5.204,50 gulden!
Dat geef ik je ervoor, Donald, asjeblieft!
Thuis . . . tot diep in de nacht . . .
Aaah . . . ik heb slaap!
Betsie is toch nog niet zo'n slechte wagen, vindt u ook niet, oom Donald?
Mond dicht en hou die lamp stil!

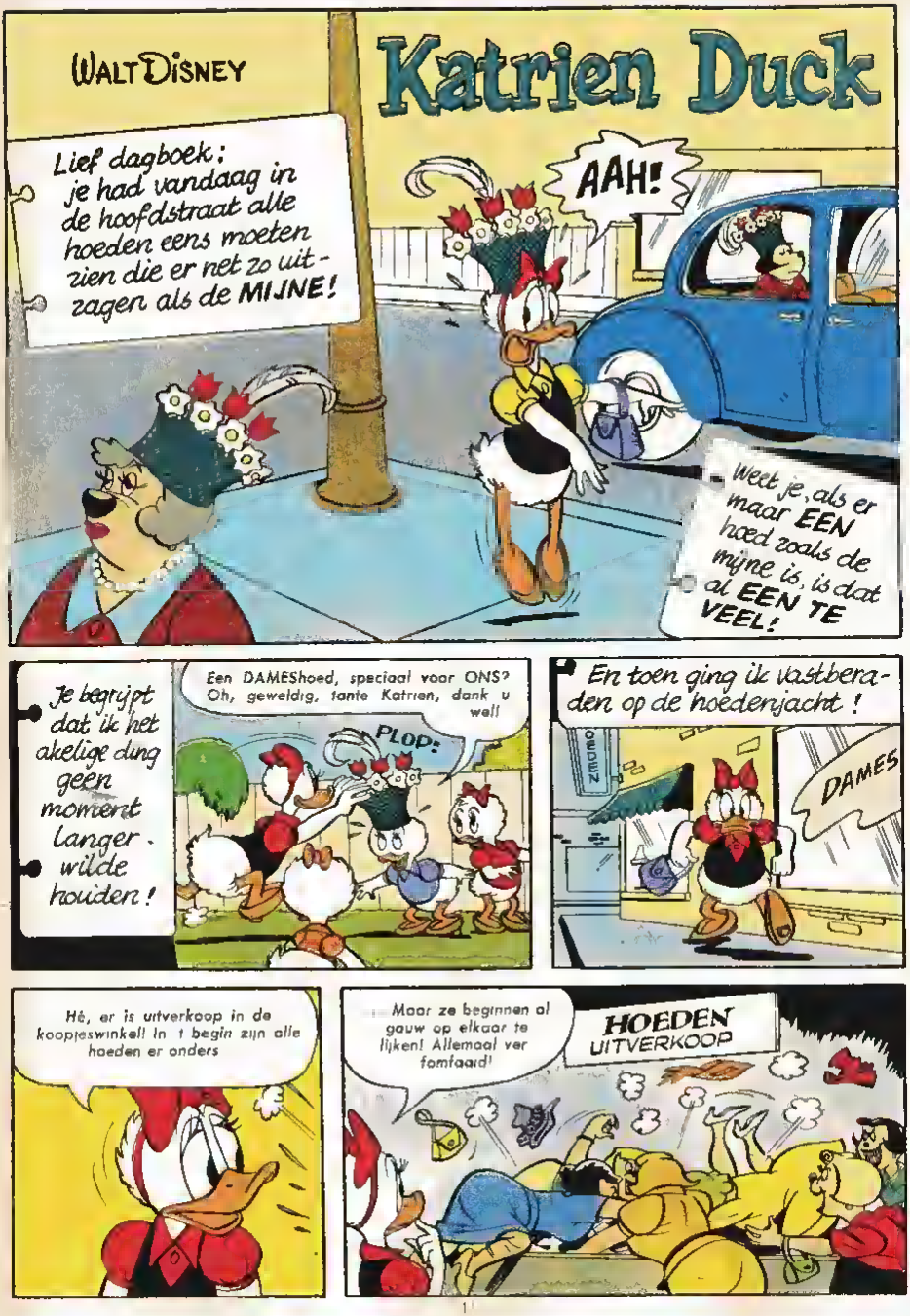
WALT DISNEY
Katrien Duck
Lief dagboek: je had vandaag in de hoofdstraat alle hoeden eens moeten zien die er net zo uitzagen als de MIJNE!
AAH!
Weet je, als er maar EEN hoed zoals de mijne is, is dat al EEN TE VEEL!
Je begrijpt dat ik het akelige ding geen moment langer wilde houden!
Een DAMEShoed, speciaal voor ONS? Oh, geweldig, tante Katrien, dank u wel!
PLOP!
En toen ging ik vastberaden op de hoedenjacht!
DAMES
Hé, er is uitverkoop in de koopjeswinkel! In t begin zijn alle hoeden er anders
Maar ze beginnen al gauw op elkaar te lijken! Allemaal ver fomfaaid!
HOEDEN UITVERKOOP

Waar zou ik toch een hoed kunnen vinden die ANDERS is . . een hoed die niemand anders heeft?
Hé . . Klaartje Kip is altijd erg handig met naald en draad . .
KLAARTJE KIP
Wil je een APARTE hoed ontwerpen, Klaartje . . . Speciaal voor mij?
Met plezier, hoor Katrien!
Eerst maken we een toeter van papier op je hoofd . .
Dan wikkelen we er stof omheen . .
. . . en dan stoppen we een kwast op de top!
Oh, Klaartje . . je bent geweldig!
Maar, stel je voor, dagboek . . .
Eek! Waar heb ik ?
Klaartje Kip!
Wou jij zeggen dat je deze hoed apart en speciaal voor mij hebt ontworpen, Klaartje!?
Ja maar . . het is werkelijk het enige aparte ontwerp dat ik ooit heb gemaakt!

Mijn nichtjes waren de enigen die er plezier in hadden..
Tjongel Nu hebben we alledrie een DAMESHaed!
...en net toen ik het op wilde geven ...
H hé ... waarom NIET?
WILLIE WORTEL
UITVINDER
Ik, een DAMESHOED uitvinden? Ach, waarom niet? ... Het is weer eens wat anders!
Oh, fantastisch!
Weer eens iets ANDERS?! Zeg dat wel! Hm ... Ik zal er m'n hersens eens over pijnigen!
Ik zal BREINKRAKERTJE, m n denkhoed, maar eens opzetten!
?
Gunst, Willie ... DAT IS HET!
PIIIEP. KRRR.
Hè?
Maar Katrien ... Ik heb nog niets bedacht!
Dat hoeft ook niet meer!
Die DENKHOED van jou is eenvoudig het einde!
Zul je er goed voor zorgen?
PIEP. KRRR. PIEP...
En ik krijg ineens allerlei geweldige ideeën!
Zo zie je maar weer: wie het laatst piept, piept het best!
-Dáááág! Katrien.

Illustratie: TON BEEK

O, die nare muizen toch," klaagde tante Sjaan tegen Paul en Liesje, die sinds gisteren bij haar logeerden, „daar heb ik toch zoveel last van. Maar ik zal ze wel krijgen. Want ik weet waar ze vandaan komen. Uit de kelder. En nu heb ik daar een muizeval gezet. 't Zal vast niet lang meer duren of ik heb ze te pakken." Paul en Liesje knikten maar eens. Want eigenlijk vonden ze 't maar zielig voor die arme muizen. Maar ze begrepen wel dat tante Sjaan in haar keurige huis geen muizen wilde hebben. Alles was er zo schoon en opgepoetst, dat de kinderen haast nergens aan durfden komen. Gelukkig voor 't tweetal was er boven in 't grote huis één kamer waar ze naar hartelust mochten spelen. 't Was de kinderkamer, waar al 't speelgoed stond waarmee tante Sjaan zelf vroeger had gespeeld. Vooral Liesje vond dat prachtig. Want 't oude speelgoed van tante was echt wel de moeite waard. Er waren grote poppen bij, die je aan-en-uit kon kleden. En een mooie wieg met gordijntjes. Paul vond het allemaal eigenlijk wel wat kinderachtig. Maar omdat hij toch niets beters te doen had, speelde hij meestal maar braaf mee. Zo gingen er enkele dagen voorbij. Van de muizen hadden Paul en Liesje nog niet veel gemerkt. Tot ze op een morgen hun tante ineens opgewonden hoorden roepen. „Maar kijk nu toch eens wat er in de muizeval zit!"

Nieuwsgierig kwamen de kinderen aandraven. „Och," riep Liesje verbaasd, „een piepklein jasje! Hoe kan dat nu in de muizeval zijn gekomen?" „Ik zou 't echt niet weten," zei tante. „Of hebben jullia 't er soms voor de grap ingestopt?" „Nee hoor," zei Paul, „wij niet. Hè, Lies?" „Nee," zei Liesje, „wij weten er echt niets van. Dit is trouwens een héél ander jasje dan de poppejasjes waar wij mee spelen." „Ja," zei tante, „dat is zo. Maar 't is wel een mooi jasje, echt fluweel. Alleen is 't jammer dat er een scheurtje in zit. Maar dat is best te repareren." „En krijg ik 't dan tante?" vroeg Liesje. „Een van de poppen kan het vast wel aan." „Jij krijgt het hoor," zei tante. „Maar nu gaan we eerst ont-

Tante Sjaan heeft last van MUIZEN

door Guus Steenbergen

bijten." Ze haalde 't jasje voorzichtig uit de val en nam 't mee naar de kamer. Na 't ontbijt naaide tante Sjaan de scheur zó keurig dicht, dat ze haast niet meer te zien was. En daarna nam Liesje het jasje mee naar hovan om het de poppen aan te passen. Die dag hadden Jocco, het negerpopje en Sing, het Chineesje, de nieuwe jas om beurten aan. Maar 's avonds, toen alle poppen naar bed gingen, werd 't jasje netjes opgeborgen in de doos met poppekleren. Even later gingen ook Paul en Liesje naar bed.

Paul had al een hele tijd geslapen, toen hij plotseling wakker schrok. „Hé," mompelde hij slaperig, „wat hoor ik toch?" Met moeite deed hij z'n ogen een eindje open en keek de slaapkamer rond. Maar daar was niets bijzonders te zien, ook al scheen de maan helder naar binnen. Juist wilde hij weer verder gaan met slapen, toen hij met een schok recht overeind ging zitten. Want ergens in de kamer had hij duidelijk iemand horen hoesten.

„Wie is daar?" vroeg hij met een bibbertje in zijn stem. „Ik ben 't," klonk er als antwoord een ijl stemmetje. Haastig keek Paul over de rand van het bed. Toen zag hij 't. Vlak naast zijn bed stond een klein kereltje. 't Had een groen fluwelen broekje aan en een wit hemdje. 't Keek hem angstig aan. En zo nu en dan kuchte het benauwd. Even was Paul sprakeloos van verbazing. Toen stotterde hij: „Maar-maar, wie bent u dan?" „Ik ben Kaspar, een van de allerlaatste kelderkereltjes," zei 't mannetje. „Ik woon onder de vloer van de kelder. Al een beletijd. Uche-uche. Maar vannacht ben ik met de slip van mijn jasje tussen een muizeval terechtgekomen. Ik had net zo goed dood kunnen zijn. Maar gelukkig ben ik daar nog net aan ontsnapt. Alleen heb ik ar, uche-uche, wel mijn jasje bij verspeeld. En dat ben ik nu aan 't zoeken. Want zonder jasje is 't zó koud, daar onder de keldervloer. Brrr. Trouwens, ik geloof vast dat ik al ziek ben geworden van de narigheid. Ik moet almaar hoesten. En ik — uche-uche — heb ook vast koorts. O, o, wat voel ik me ziek. Geef me toch asjebliefte mijn jasje terug."

Paul was nog altijd niet van zijn verbazing bekomen. Maar toen hij zag hoe het arme kereltje hoestte en stond te rillen van de koorts, kreeg hij medelijden. „Maar meneer Kaspar," zei hij, „ik wil u graag uw jasje teruggeven. Maar u bent veel te ziek om weer onder de keldervloer terug te gaan. Als u nu heel even geduld hebt, roep ik mijn tante. Die weet vast wel wat het beste voor u is."

„O nee," piepte Kaspar zenuwachtig, „laat je tante toch asjeblieft niet merken dat er een kelderkereltje onder haar huis woont. Want zij doet toch al niets dan mopperen omdat ik weleens ergens iets mors. En zij heeft ook — uche-uche — die muizeval in de kelder gezet. Dan ga ik nog net zo lief zonder jas weer terug."

„Nee boor," zei Paul, „dat kan niet. U zou er vast van dood gaan. Ik weet iets veel beters. U gaat vannacht fijn in de poppewieg slapen op de kinderkamer. Die is heerlijk warm. En voor mijn tante hoeft u daar ook niet bang te zijn. Zij komt haast nooit op de kinderkamer. Is dat goed?" En zonder antwoord af te wachten pakte Paul het kelderkereltje voorzichtig op en sloop met hem naar de kinderkamer. 't Arme mannetje liet zich gedwee onder de dekentjes stoppen. Een paar minuten later lag Paul weer in bed. Maar 't duurde nog een hele poos voor hij opnieuw insliep. Hij moest almaar denken aan de arme Kaspar die daar nu ziek en wel in de poppewieg lag.

De volgende morgen, zodra Liesje op was, kwam Paul haar opgewonden fluisterend het grote nieuws vertellen. Je snapt zeker wel hoe verbaasd Liesje was. Ze wilde het eerst halemaal niet geloven. Maar toen ze 't kelderkereltje echt in de wieg zag liggen, merkte ze dat Paul haar toch niet voor de gek had gehouden. „Och gunst," zei ze medelijdend. „Wat is hij ziek. Ik moet gauw een hoestdrankje voor hem gaan maken. En een warme kruik moet hij ook hebben."

„Ja maar," waarschuwde Paul, „denk erom dat tante niet mag weten voor wie je die spullen nodig hebt." „O ja," zei Liesje, „dat is waar ook. Maar ik zal wel iets verzinnen hoor. Ik kom zó terug." Gelukkig voor Liesje ging 't allemaal nogal gemakkelijk.

„Nou, nou," lachte tante, toen Liesje vroeg hoe ze een hoestdrankje moest maken, „jij bent al vroeg in de weer voor je poppen. Maar ik zal je wel even helpen, hoor."

Even later was Liesje alweer boven en kreeg Kaspar z'n eerste lepel hoestdrank. Gewillig nam hij het drankje in. En zo te zien vond hij 't nog lekker ook. Daarna maakte Liesje een fijne warme poppekruik voor hem. Ook de rest van die dag hadden ze 't reuza druk met de zieke. Iedere keer bedachten ze weer wat anders voor hem. Ook moest z'n kussen zo nu en dan eens worden opgeschud of z'n krulkje weer warm worden gemaakt. Tante moest er gewoon om lachen, zo echt als haar logeetjes aan 't spelen waren.

De volgende dag was Kaspar gelukkig al heel wat beter. Hij mocht van Liesje dan ook een poosje overeind zitten, met een heel stel kussens in de rug. Maar hij hoestte nog wel zo nu en dan. En dat hoesten hoorde tante Sjaan, toen ze de slaapkamers aan het doen was.

„Hé, wat raar," dacht ze, „Paul en Liesje zijn toch geen van beiden verkouden. Ik moet toch eens even gaan kijken wie dat doet." En zo gebeurde 't dat plotseling de deur van de kindarkamar openging en tante Sjaan verscheen. Wat schrokken Paul en Liesje. Maar de arme Kaspar schrok nog veel meer. „Help," gilde hij, „nu ben ik verloren."

En vóór lemand begreep wat er gebeurde, was het kelderkereltje uit de wieg gesprongen en rende langs tante Sjaan de deur uit. „Kaspar, blijf hier," riep Liesje wanhopig, „je mag nog niet uit bed!" Meteen holde zij de kamer uit, met Paul vlak achter zich aan.

„Wat zullen we nu toch hebben?" riep tante Sjaan vol verbazing. Maar de kinderen hoorden haar allang niet meer. Die waren zo hard als ze konden de trap afgedraafd om te proberen het kelderkereltje tegen te houden. Ze hadden juist de kelderdeur bereikt, toen ze beneden een klap hoorden en een gil: „O, o de muizeval!" huilde Liesje. „Kaspar zit in de muizeval!" En dat was zo. Maar gelukkig was hij ar, net als de eerste keer, alleen maar met zijn jasje tussen geraakt. Hij was echter wel erg geschrokken. Zó erg, dat hij zich gedwee door Liesje het oppakken, met muizeval en al. En zo vond tante Sjaan haar logeetjes even later allebei in de kelder, waar ze probeerden de arme Kaspar weer een beetje tot bedaren te brengen. 't Duurde wel even voor tante precies begreep wat er nu allemaal was gebeurd. Maar toen ze eenmaal plechtig had beloofd dat ze Kaspar geen kwaad zou doen, vond 't kelderkereltje het best weer lekker in zijn wieg te worden gestopt. Want hélemaal beter was hij toch nog niet. Dat was hij gelukkig wel toen Paul en Liesje een paar dagen later naar huis gingen.

Hij woont sindsdien dan ook weer vrolijk en wel onder de vloer van tantes kelder.

Alleen staat er nu geen muizeval meer voor z'n deur. Want tante Sjaan weet nu dat er geen muizen in haar huis zitten, maar dat er een echt kelderkereltje woont.

En dat vindt ze best gezellig. En 't is nog lets heel bijzonders ook. Went ja, wie heeft er tegenwoordig nu nog een kelderkereltje onder de keldervloer?

De winnaars van de grote vakantieprijsvraag

EERSTE DEEL

Stu ja er nu niet bij. Een beetje jammer, misschien in de DONALD DUCK van de volgende week. Nog even de moed erin houden, dan maar een hal allerbest ... ertaan hopen!

ELEKTRISCHE AUTOBAAN

Aalbrik Schokkenbroek Noorderkolonie 1 65 Nieuwe Pekela

2 KEUKENS MET IJSKAST EN ECHT FORNUISJE

Tilly Beaurain Prinsenkade 8 Sas van Gent, Henny Westdorp, A v Hollandstr 9, Den Burg-Texel

POPPENKAST MET POPPEN

Kinderen Bosschieter Roxenburglaan 41, Rotterdam

FORTEN MET INDIANEN EN COWBOYS

P en A Ludwig Reguliersgracht 78, Amsterdam, P en P v Maanen, Bierstr 13 Lochem R en H. Pertien, Trasy 8, Driebergen, W en B Rietdijk Lankade 332 Den Haag J en Fr Krijnen Burg v Poppelstr 39 Gilze

ROLSCHAATSEN

A. Smit, Burg Venemastr 9, Muntendam, K v Dijk Fr Hendriklaan 33, Vreeswijk C Bijl Labrijnstr 5 Pernis, H de Waegeneer Schendelbekehofstr 29 Aalst, België Pieter Beukers Hoekstr 11, Maassluis

BORDUURDOZEN

R. de Zwart, Aengwirderweg 79 Luinjeberd, A. Bekkers v Heemskerkstr 17, Zutphen, A. Edelstein, Beukenlaan 37, Nieuw-Lasoedrecht, J de Koning, Hoogvlietlaan 66 Rockanje, J Meijer J Tilstr. 4, Amsterdam-W | Marie-Alos v Rijn Graafsebaan 8 Rosmalen, M Bonnes Sky Lohmanstr 28, Meppel, A v Eckeveld, Nierenseweg 22 Vierhouten, T Vis, Zuidwal 9 Oosterburg

CIRCUSSEN MET LIEVE DIEREN

W Meijer Brederodestr 126 Zandvoort, J Dikmans, Rafaëlstr 11, Lindanbeuvel-Geleen, J Strang, Jacobastr 273, Den Haag, G Vermeiren, Atlasstr 3, Hoboken, België, Jantje Kowemaken e b schip „Hoop doet Leven", Vanechtenskanaal, Klazienaveen, R. Poelman Anninksweg 85 Haagelo Leo Mitterreiner Kingerpaviljoen „Zonnegloren" Soest P v d. Tillaart, Schansnoord 23, Erp, R. Tims, Pleinweg 86c Rotterdam, Koos Zuidijk, Morsiaan 55 Leiden, L Brinks Wolterweterhoeststr 4, Denekamp J Bekink Minstreellaan 15 Utrecht

✱ EETSERVIESJES ✱

C en H Dijk, B v Watr 12, Oude-Pekela, J en J Rebel, Dijkja 2 Barneveld, M en A v d. Konijnenberg, Ballendijk 30 Breda, L en A Dijkstra Lanen 3 403 Anjum, A en I Dziedzic, Demerstr 105 Heer, J en S v d Wal Serinlaan 17, Hoogeveen T de Bruin, Herenstr 76 Werkhoven, H en Y Jacobsthal 8, Av Beaumont Fribourg Suisse J en M Splinter, Devanterstr 42, Vassen T en M Ruyl, Zandvoortstr 19 Nieuwendam

TEL SCHAKEN MAKEN

Jannie Nagelkerke Westhofsezandweg 13, s-Heer-Arendskerke Lianne Rap, Bedumerweg 7 Stedum Annemieke Hoogendijk, Lelliestraat 3 Koog a d Zaan, Cila Tibben Zuiderdiep 353, Valthermond, Jaune v Deuren Bloemerstr 88, Nijmegen, Tinij Taymakers Eikelhof 11, Brouwhuis post Helmond, Liesje v d. Meer Kastanjelaan 38 Hasselt, Corrie Mol L Deurlostraat 14, Scherpenisse Hilda Verbeon Stationstr 82, Maasland Plony Molthal Nannostr 10', Amsterdam-W, Elly Stoker G v Nijenrodestraat 53 Breukelen Ina Jansen B H Heldtstraat 80 Winterswijk

✱ POSTKANTOORTJES ✱

Fr en C v d Wal, Nadorstweg 38, Middelburg, Kl en G Hofstra Bentemaden 6, Oosterwolde, W en M Nijkamp Braakmanasdijk 7, Rijssen R en R Lambalala Agumemnonstraat 4 Amsterdam, L en T Waalkens Celebeslaan 4 Zwijndrecht

✱ GEZELSCHAPSSPELLEN ✱

G van Overschee Diestsestr 130, Leuven, Belg, H en C Schapendonk, J v Galenstraat 3 Vught, M en P Rooymans, Hoogeindsestraat 104 Helmond, P en Fr. Böschen Julianalaan 94, Oss, L. en J Wagemans, Julianastraat 29, Berg-Urmond, Tj en L. Woudstra, Lekstr 141, Den Haag, M. en L. Houtman, Terweestinstr 143, Den Haag, Kinderen Janssen, Hoofdbroekerweg 30, Bruinsum, Kinderen Mestrom, Klooster-straat 13, Maasbracht, R. en B de Zeeuw Julianastraat 73, Hoensbroek, J en G v Egmond, Schipborgstraat 31, Den Haag, A v d. Heide, Oudeijk 18, Usquert, P Hans Keuning Perikweg 117, Enschede, J Nijveldt, Baginensingel 31, Zwolle, I Pelser, Beinthemerstr 11, De Lutte, M de Froe, Plesmanstr 118 Soesterberg H Hakken, Hertenstr 5, Doorwerth, W v Dijk, Steenkampw 1 Appeltern, D J Bunlinkbrug, Rijpstraatstr 3, Zeilhem, R Peters Rijndijk 11 Westervoort, F Kolkman Kustanjelaan 33 Winterswijk G Struik, C 72, Laren Gld F en M Wolsthuiser, Middenstede 40, Den Haag, N en N v Kes Vaartsestr 37, Utrecht, P Hendriksen, Driebergsestraatweg 11 Doorn, A Voogt, Oosterspoorlaan 11 Hulsndse Rading, J Baay Kaai 8 Thelen M Scherp Wilhelminastr 34, Oost-Souburg, H en A Bouwmeester Schoutendreef 309, Den Haag A Christiaansen P Krugerstr 227 Vlissingen J Anthonisse Stationsweg 20 Ruinlngen R Holleman, Crijnssealaan 15 Breskens P v d Ham, Ripperdawag 6, Brielle L Binee, J Luykenstr, 58 Gouda, H v d Grijp Ant. Muyastr 81a Schiedam M v Veen, Vermeerstr 12, Hazerswoude, E Rep Kerkstr 247, Oostzaan A Jongkind, Burg Bletzstr 48, Driemond post Weesp, P Lansaat, v Moerlantlaan 44 Driehuis, J Leeflang Visserstr 14 Volendam, H. Zilverberg K. Doormanlaan 26 Hilversum, D Peters, A Paulownastr 20, Amstelveen Th v Santen Gravenstr 4, Edam, H de Rover Hogenolweg 1 Groet, G Steenbeek Kasterlaan 37, Bussum, W Reijmer Smidtanlaan 15 Eindhoven, T en R v d Voort v d Kley Hazelaarstr 79 Den Haag Th Martens Blankenoek 58 Rotterdam-Zuidwijk, U Ras Boekenrode 58 Rotterdam-23 Th Muller Spastraat 12 Rotterdam 24, W Hoogsteen, Struitenweg 44c Rotterdam-Z., W Oderwald Statenlaan 7 Rotterdam, J Bakker Baden Powellaan 14 Rotterdam-2 B v Beek, de Lamartinestr 74 Rotterdam 24 W Schuurman Bas Jungeriussir 44c Rotterdam J v d. Torre Vaorhout 145, Rotterdam, F Tanmer Ruksir 13 Bellen F Messchendorp,

H geweg 9 Zuidlaren, I
Kelstr 19
Jan A
Al
b 46 Am
Oosterlenhof 4
Heijden Nederl
Stringen, P Mons
W W Knol
Haag S
Haag E Hoge
Den Haag H
125 Den Haag
Den Haag P
Den Haag H
Huisberg G
Lindenhoeve-Cr

BADMINTONSPELEN

H Groot D
weer M
ngel 134 Gro
ken Sweel
R Slof H. Hinde
F en
huizen Gr P
weg 31 Kohaan
bert Stra
deren J
L Albard
deren Mein
G de Boer
I en H B
F Postburne
Weerdinge Kinderen
laan 9 Assen A
185 Emmen, Ch
Ambacht 143 Dr
mulen Am
kruchten 401 W
str 58 He
Peeters Zandstr
Kinderen Wouters
laan 43 Beveren-W
Rozema Spoorstr
deren v d Heide
dinkel C en A
Urk Kinderen Peters
Rheine
Smirrenstr 2 Vollenhove
Keuter Wijk 35b Urk
Julianastr 57,
Timmerman Wagenweg 2
Th Mante Raderkade
K v d Burg Kapelstr 44
Kinderen v Woerkom
Oosterbeek, D en
Dorpsstr 30 Oosterhout,
de Bruin Dijk 133-135
Bod. Past Beenenstr
Borwmeester Graveshtr
H en G Boven
Rhenen Kinderen
weg 1
Molenwind 168 Knoel
Rauseh Kinderen
Apeldoorn J en A
Arnhem Kinderen
Aesciaplain 28
Enkweg 55, Nunspeet
Steenkouw
E en I
Gruneweg 90
Hulzen Z H.
Dijksboorn Cuttostr 13
Munster M en I
Vandellum 7
Kinderen
Roskam Zomerweg 17
Bakker
Dordrecht Wielwijk
Buys Ballotsingel 41b
Vrijsen V
Gils
Jongbloed
Tilburg Y en A
Den Bosch
str 40
Konings Bergstr 9
Burg
F
Den Helder
Fred Hendrikstr
Bonselaar
Schiedam
Bonselaar
Bonselaar

ditjes en datjes van Donald Duck

HET merkwaardige diertje dat op deze postzegel is afgebeeld, heet „galago". Je kunt hem het best vergelijken met onze eekhoorn. Hij is namelijk net zo groot en leeft ook in de bomen van het bos, in dit geval het tropische oerwoud. Zijn ogen zijn bijzonder groot en dat komt hem goed van pas, want de galago is een nachtdier. Als het donker is, gaat hij op jacht naar insekten en andere kleine diertjes. Hij moet natuurlijk een prima gezichtsvermogen hebben om deze in het duister te kunnen opsporen. De galago is grijs van kleur en zijn velletje is donzig zacht. Je kunt op het plaatje wel zien dat hij een bijzonder lange pluimstaart heeft. Die gebruikt hij, net als onze eekhoorn, om bij grote sprongen van de ene boomtop in de andere goed in balans te blijven. En als hij gaat slapen, dekt hij zich met zijn lange staart toe. Deze postzegel komt uit een serie van twaalf stuks, met allerlei dieren uit Afrika, verschenen eind 1959 in het vroegere Belgische Kongo.

OERPOSTZEGEL

Een meneer uit Groningen erfde van zijn vader een album met een mooie verzameling postzegels. Bij het doorbladeren van het album ontdekte hij tot zijn verbazing en vreugde een tiencents postzegel met de afstempeling 1 januari 1852, de eerste dag van invoering van de postzegel in Nederland. Voor postzegelverzamelaars is deze zeldzame postzegel ongeveer vijfduizend gulden waard!

VERVOLG PRIJSWINNAARS: LEGPUZZEL

P Kelderman Burg Cramergr 63 A dam, R Gildemeester Hoofdw 360b, A dam M Harlaar David Kouwenaarstr 32, A dam-W, L Sweering, A Keldermanstr 25 A'dam-W 2, E Kemper Havenzichtstr 8A R dam, A. Schimmen Ketenstr 65B R dam-16, J Nella Hazemarijnstr 14A, R dam-25, W Zaanaveld, Delfiw naast 128, R dam-6, M Erkens Rilland Bathstr 72, R dam-25 L. v d. Anker Scheepstimmermanstr 12B R dam, G Cleveaux, Vierambachtstr 63B R dam, P Klöver Bredenodestr 57B R dam-7, M. Markus, Curduwaanerstr 63 Nijmegen; A Nagelhout Dakseweg 94 Oostendorp Gld. M. Vink Aluminiumw 6E A doorn, R. v d Lint, Oudestr 9 Neede J Stokkink Lochemsew H 14 Hercule; E Klein, Fr Bernhardl 23, Soestdijk, T Theijbers Sar Dekkerswold, H 3 K 46, Groesbeek, A Plokker A de Wal 1a Zuidbroek E v Capellonk Dr D Roostr 100, Gron | F. Noordman K ter Laanstr 53 Slochteren, K Heukels Burg. v Royenstr 29c Hoogezand, H. Meijer Oostwedderw 169 Nieuwe Pekela, A Tempel Dr Kopplnstr 36, Veendam, M. Beelrns, H Riddersir 20, G H Brug, R Teering, Dr J Halbertsmastr 25, Pabward D Bekkur, Geslingstr 6, Hallum, G Wijsenga Sabastr 14b Leeuwarden, B. de Jang p/a A Roema Sinnabourreh 5 Joure, M. Nicolai Koningsstr 4, Harkema - Opeinde, W Werner Prinsenstr, 28 Oosterwolde, J Eding, Nieuweweg 11 Ried post Franeker, Z. Vos, Hoofdweg 68 Veenhuizen, I Metselaar Westerpark B 8 Assen, E. Kasteren, Drostestr. 50, Coevorden I Guntharet, Treubstr 26 Meppel L. Agsen, Europaweg 24i Nw Schoonebeek R Beerda Groen v Prinstererlaan 19, Assen C. Oost, H. de Langestr 31, Emmen E Eikenaar Beukenallee 51 Zwallerkerspel, H. Muilerman, Oxe 31 Colmschate, Ov. A Lausche Clarenbergl 41 Veldhoeve I, Osterhuis Het milden 4, Sant N.O.P W Koop Apenhuizerweg 10 Ballumer, B Stienstra Blijmarkt 23, Zwolle M. Kappert, Enkweg 9 Wijhe G v d Vlist Leuvenumsew 27 Ermelo, G v Bunrens Gelderselraal 22, Gelderrnalsen B Couwenberg, Prins Bernhardstraat 27, Moordrecht, H v d. Beld, Hameinde 16 Loenen M Heak, Bondamlaan 9 Harderwijk, J v d Ven, Vleugeldijk 21 Zuilichem B. Rabjeh, v Maerlantstraat 3 Arnhem, J v Dijk v Zaeckstraat 38a Den Haag, C. v Boorn, Parklaan 17 Brielbergen

JE EIGEN „WASMACHIENTJE"

Met het wassen van heel fijne zakdoekjes kun je niet voorzichtig genoeg te werk gaan

Een miniatuur-wasmachientje, in de vorm van een glazen jampot met roestvrij schroefdeksel, kan je een grote dienst bewijzen. Doe het sopje in de glazen pot, schroef het deksel er stevig op en schud dan het wasmachientje flink heen en weer. Geloof maar dat de „fijne was" er heerlijk schoon door wordt!

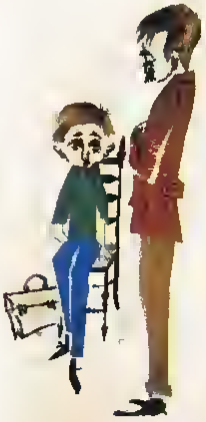

„Knappe" Bastiaan

Vader: „Nu ben je alweer voor je examen gezakt!"
Bastiaan: „Ja, zeker vader, maar dat lag toevallig niet aan mij."
Vader: Aan wie dan wel?" Bastiaan: „Aan de leraar; die was zo leuk om mij precies dezelfde vragen te stellen als verleden jaar!"

WALT DISNEY
Mickey Mouse
Grijp de reddingsgordel! Dan zal ik je op het droge trekken!
HELP! HELP!
Dank je wel! Je hebt m n leven gered! Schiet nu maar op en laat me met rust!
Huh? Dankbaarheid is ook maar alles!
Het is voor je eigen bestwil! Ik breng alleen maar ongeluk!
GEVAAR ONGELUK HOU AFSTAND
Ga asjeblieft weg voordat je iets overkamt!
Je zult kou vatten in die natte kleren! Ga maar met mij mee!
Dat gepraat over ongeluk is natuurlijk onzin!
Ik wou dat je gelijk had! Maar het ongeluk zit in m n familie!
GEVAAR

He! Het regent! En net was er nog geen wolkje te bekennen!
Dat hoort bij mijn ongeluk! Ieder uur regent het op m n hoofd!
Die regen heeft niets met ongeluk te maken! Gewoon 'n buitje! Laten we hier even schuilen!
WAREN-HUIS
Laat me toch alleen voordat je met mijn ongeluk wordt besmet!
Poeh! Al dat ongeluk is alleen maar verbeel ding!
Te laat! Je hebt het ook al te pakken!
HELP!
De loop von het ongeluk is niet meer te stuiten!
Dit karre tje ook niet meer!
AAAH!
Ik durf niet te kijken!
Help! Kun je dit ding niet besturen?
Wat een vraag! Ik kan de rem niet eens vinden!
KLETTER BOEM
Hiiii!

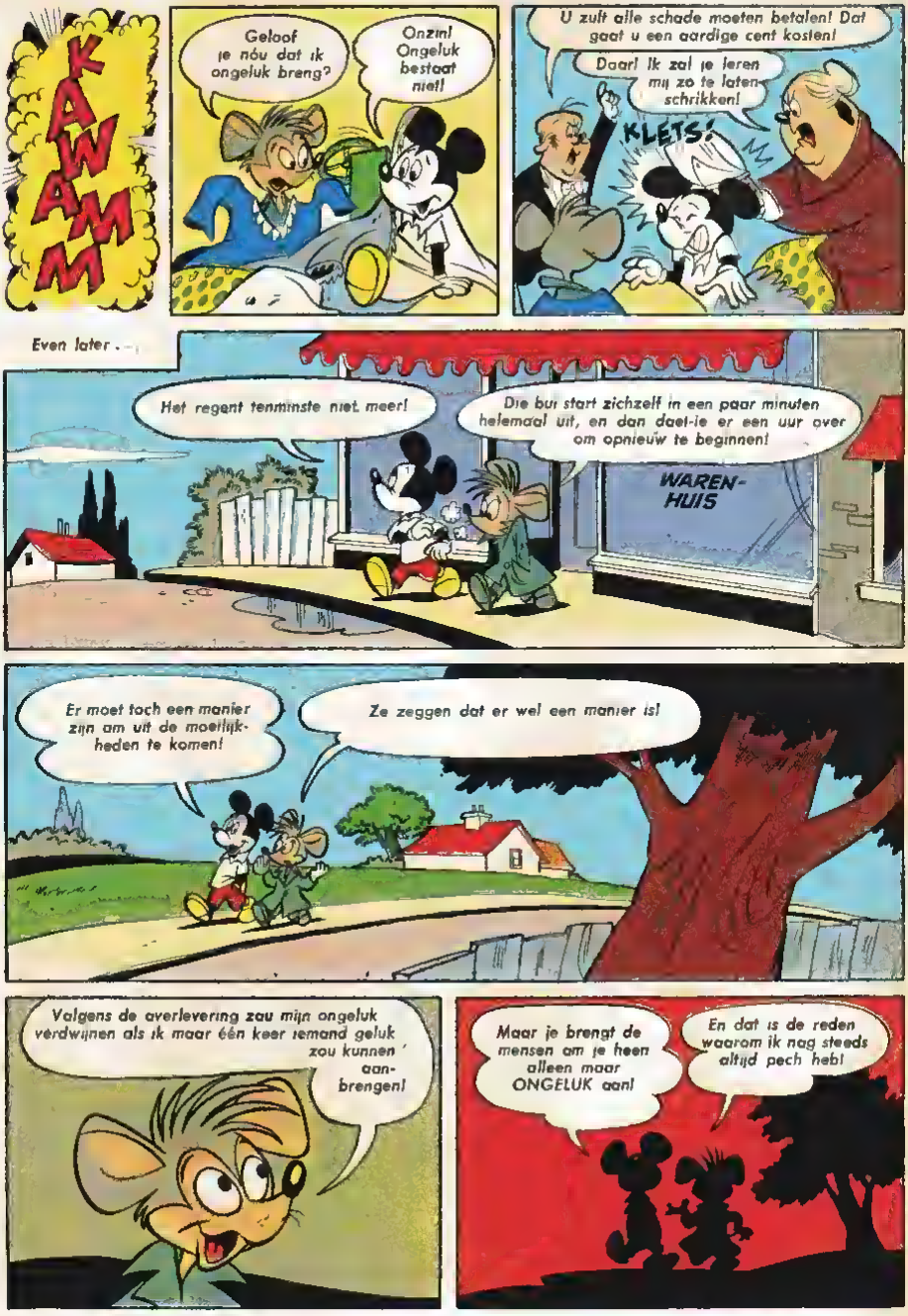
KAWAMM
Geloof je nóu dat ik ongeluk breng?
Onzin! Ongeluk bestaat niet!
U zult alle schade moeten betalen! Dat gaat u een aardige cent kosten!
Daar! Ik zal je leren mij zo te laten schrikken!
KLETS!
Even later . . .
Het regent tenminste niet meer!
Die bui staat zichzelf in een paar minuten helemaal uit, en dan doet-ie er een uur over om opnieuw te beginnen!
WAREN-HUIS
Er moet toch een manier zijn om uit de moeilijkheden te komen!
Ze zeggen dat er wel een manier is!
Volgens de overlevering zou mijn ongeluk verdwijnen als ik maar één keer iemand geluk zou kunnen aanbrengen!
Maar je brengt de mensen om je heen alleen maar ONGELUK aan!
En dat is de reden waarom ik nog steeds altijd pech heb!

Er moet toch nog een andere manier zijn! Misschien heb je alleen maar pech omdat je steeds DENKT dat je altijd pech hebt!

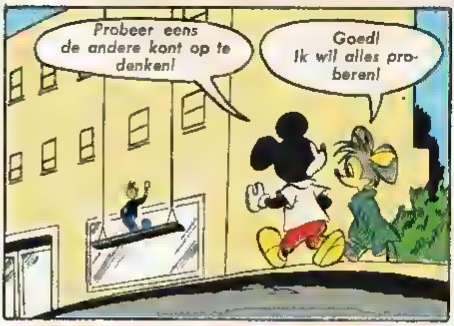
Probeer eens de andere kant op te denken!
Goed! Ik wil alles proberen!

Ik heb GEEN pech! Ik heb GEEN pech!

KLEDDER!
Ik heb GEEN pech! Ik heb GEEN pech!

Ik heb GEEN pech! Ik heb GEEN pech!
WERK IN UITVOERING

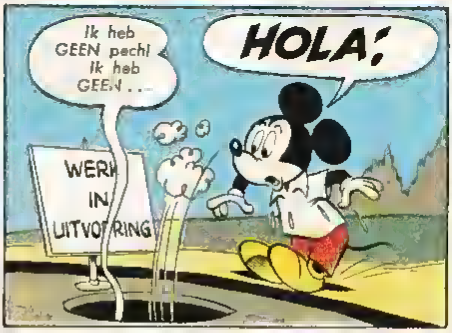
Ik heb GEEN pech! Ik heb GEEN . . .
HOLA!
WERK IN UITVOERING

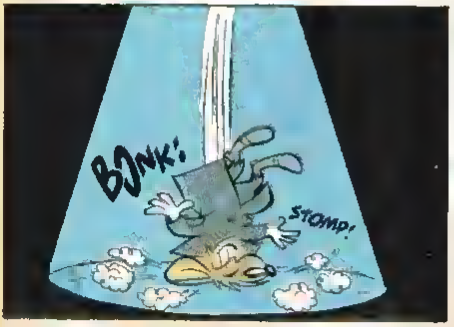
BONK!
STOMP!

Nou, je hebt mij wel tot andere gedachten gebracht! Tjonge, wat heb jij een pech!
Mickey, ik kan mezelf niet tot andere gedachten brengen!
WERK IN UITVOERING

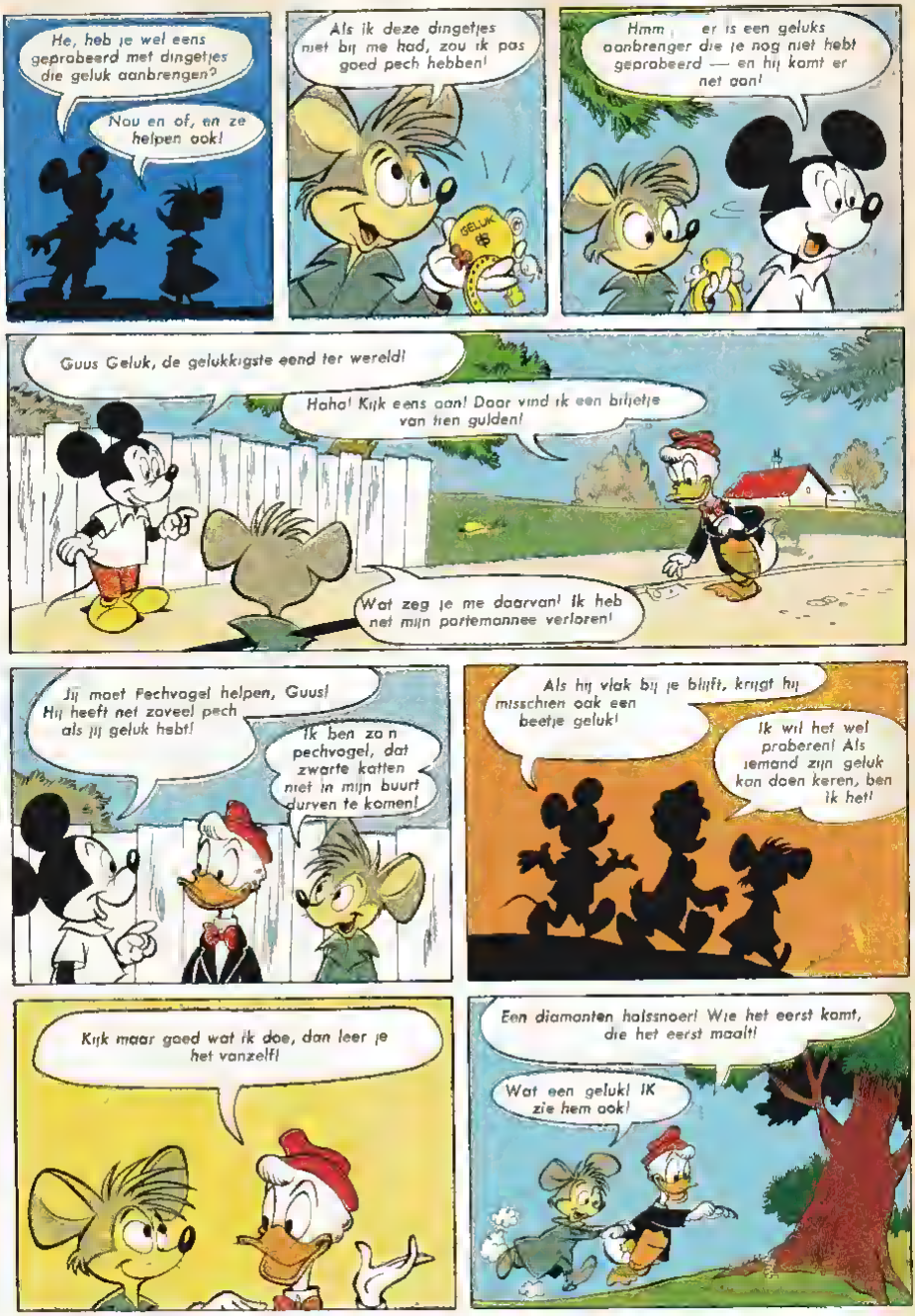
He, heb je wel eens geprobeerd met dingetjes die geluk aanbrengen?
Nou en of, en ze helpen ook!
Als ik deze dingetjes niet bij me had, zou ik pas goed pech hebben!
GELUK
Hmm ; er is een geluks aanbrenger die je nog niet hebt geprobeerd — en hij komt er net aan!
Guus Geluk, de gelukkigste eend ter wereld!
Haha! Kijk eens aan! Daar vind ik een briefje van tien gulden!
Wat zeg je me daarvan! Ik heb net mijn portemonnee verloren!
Jij moet Pechvogel helpen, Guus! Hij heeft net zoveel pech als jij geluk hebt!
Ik ben zo n pechvogel, dat zwarte katten niet in mijn buurt durven te komen!
Als hij vlak bij je blijft, krijgt hij misschien ook een beetje geluk!
Ik wil het wel proberen! Als iemand zijn geluk kan doen keren, ben ik het!
Kijk maar goed wat ik doe, dan leer je het vanzelf!
Een diamanten halssnoer! Wie het eerst komt, die het eerst maalt!
Wat een geluk! IK zie hem ook!

Auw! Maar ik zag die boom niet!
Ik begin te vrezen dat dit ook niet helpt!
Geduld! Geduld! Het kan nog komen!
STOP
PLENS!
KIJK UIT!
Hihi, sta ik er even mooi naast!
IK BEN KLETSNAT!
Ik ook, natuurlijk!
Geen druppel gevangen! Sommige mensen hebben het, anderen niet
Hoe kom je toch aan al dat geluk?
Ik weet het niet! Gewoon een kwestie van geluk hebben, denk ik!
Als Pechvogel voor één keertje geluk zou hebben, zou het misschien afgelopen zijn met al z n pech!
Da's nogal gemakkelijk! Ik zal hem dit diamanten halssnoer geven!

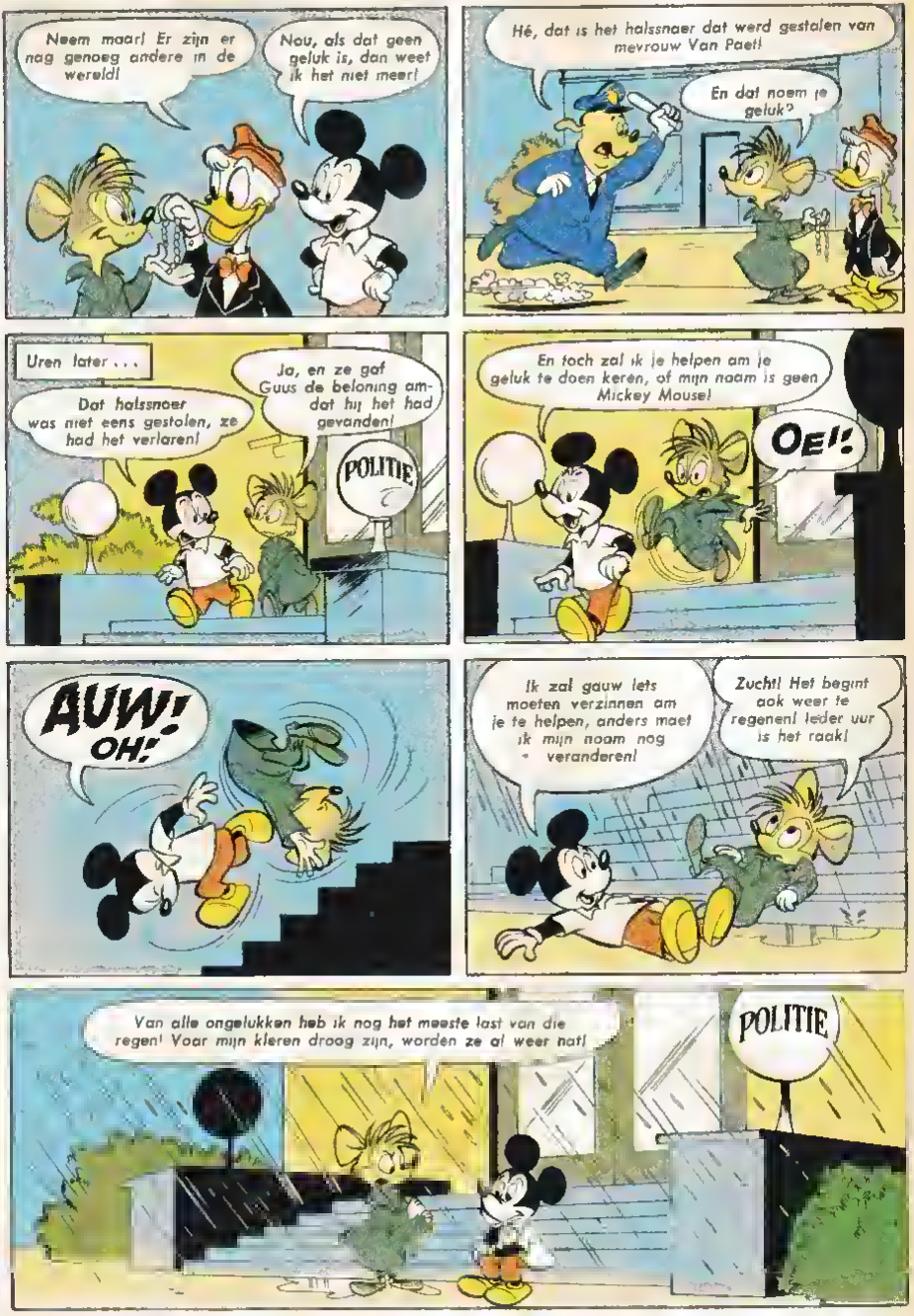
Neem maar! Er zijn er nog genoeg andere in de wereld!
Nou, als dat geen geluk is, dan weet ik het niet meer!
Hé, dat is het halssnaer dat werd gestalen van mevrouw Van Paet!
En dat noem je geluk?
Uren later . . .
Dat halssnoer was niet eens gestolen, ze had het verloren!
Ja, en ze gaf Guus de beloning omdat hij het had gevonden!
POLITIE
En toch zal ik je helpen om je geluk te doen keren, of mijn naam is geen Mickey Mouse!
OE!
AUW! OH!
Ik zal gauw iets moeten verzinnen om je te helpen, anders moet ik mijn naam nog veranderen!
Zucht! Het begint ook weer te regenen! Ieder uur is het raak!
Van alle ongelukken heb ik nog het meeste last van die regen! Voor mijn kleren droog zijn, worden ze al weer nat!
POLITIE

Het Regent het altijd als jij in de buurt bent?
Jazeker! Waar ik ook ben, die regen volgt me op de voet!
Kom mee! Ik weet een plaats waar jouw ongeluk alleen maar geluk brengt!
Huh? Dat snap ik niet!
Da's heel eenvoudig! Sams is iets dat voor jou ongeluk betekent, voor iemand anders geluk!
Nou, ze kunnen zoveel pech van me krijgen als ze willen!
En zo...
Onze oogst mislukt door grote droogte, maar met een fikse bui regen zouden we gered zijn!
We hebben het geprabeerd met Indiaonse regendansen en regenzaodjes, maar niets heeft geholpen! Het is nog steeds kurkdroog!
We zijn wanhopig! We willen alles betalen wat je vroagt, als het maar gaat regenen!
Nog even en er valt een bui!
Asjeblieft! Precies op tijd!
De volgende dag...
Dat geld dat je van de boeren hebt gekregen, bewijst dat je geluk keert, Pechvogel!
Maar dat is niet het enige! Ik ga m'n naam van Pechvogel veranderen in Geluksvogel!

Avontuur in Frankrijk

door Robert Bateman

Eddie Dewlack, een van de jongens die met een bus op weg zijn naar Spanje, wordt bespied door de reisleider Rudolf, een Duitser. Tijdens de reis werd Eddie's koffer teruggekeerd. Eddie heeft iets te verbergen. Archie en Harry, zijn vrienden, willen er meer van weten en nodigen hem uit op hun hotelkamer. „Als ik 't jullie vertel, denken jullie dat ik niet goed snik ben," zegt Eddie.

NOU, vertel het maar eens," moedigde Archie hem aan en ging in een wankele stoel zitten. „Op het ogenblik denken we *beslist* dat je niet goed snik bent, dus wat heb je nou te verliezen?"

Eddie aarzelde even en zei: „Heb jij weleens een idee dat je gevolgd wordt?"

„Man, dat was geen *idee* van je — het was zo werkelijk als wat. Je kon Rudolfs warme adem in je nek voelen!"

„Nee, ik bedoel niet alleen vanavond. Ik bedoel... jaren achter elkaar. Ik heb dit gevoel al, bij tussenpozen, sinds ik een jaar of tien was."

„Oesters en mosselen," kwam Harry opeens tussenbeide, „daar krijg ik ook altijd nachtmerries van als ik ze gegeten heb."

„Dit zijn geen nachtmerries, Harry. Dit gebeurt op klaarlichte dag, maar ik zie eigenlijk nooit wie het is. Een soort zesde zintuig zegt me dat iemand me in 't oog houdt." Eddie keek strak naar de vloer. „Maar het gekke is dat het ongeveer een jaar geleden ophield. Dat gevoel, bedoel ik. En juist toen ik dacht dat het voorbij was, begon het weer opnieuw, afgelopen winter."

„Wanneer precies?" Archie ging dwars in de stoel zitten en legde zijn armen om de leuning. „Vreemd genoeg kan ik je dat op de dag af zeggen. Het was op 14 februari — de dag dat we met z'n allen naar het reisbureau gingen en deze reis bespraken."

„Het zijn je zenuwen, Eddie," mompelde Harry. „Neem een kalmerend middel of stap naar een koppedokter."

„Koppedokter?"

„Psychiater. Als je van het Ziekenfonds gaat, kost het je geen..."

„Hou je bek, Harry!" schoot Archie woedend uit. „Misschien vind jij het erg geestig, maar dat is het voor Eddie niet! Kijk eens, Eddie, gesteld dat er nu eens een reden voor was je te volgen; kan er, volgens jou, iets speciaals zijn aan deze vakantietrip, waardoor die reden weer van kracht wordt?"

„O ja."

„Wat?" Archie neeg zover naar Eddie voorover, dat hij bijna met stoel en al omviel. „Vertel op!"

Eddie keek hem vanaf het bed bijna een halve minuut zwijgend aan. En toen: „Het wordt steeds gekker, weet je, met elk stukje dat ik je méér vertel. Wat nu komt, heb ik nog nooit iemand verteld."

„Harry zal z'n mond niet voorbij praten en ik ook niet. Ik geloof wel dat je dat weet."

„Ik moet in Frankrijk iets zien te vinden. Iets belangrijks."

„Wat? Ben je op zoek naar een schat of zo?"

Eddie glimlachte dunnetjes. „Zo zou je 't wel kunnen noemen, ja. Ik heb een tekening waarop staat waar ik moet zoeken. Hij is nogal ingewikkeld — te ingewikkeld om in je geheugen te prenten. Ik denk dat de man die mij in 't oog houdt... Rudolf..."

Eddie knikte. „Ik denk dat hij probeert de tekening te bemachtigen. Daarom werd mijn koffer teruggekeerd. En ik geloof dat iemand probeerde een van mijn zakken te rollen toen ik vanavond uit de bus stapte. Ik geloof ook dat hij mij volgde toen ik ging wandelen om het opnieuw te proberen."

„Krimmeneel!" mompelde Harry, „moeten we dit allemaal geloven? Dit is wel wat te veel gevraagd."

„Ik heb jullie toch gewaarschuwd dat wat ik zou vertellen, gek zou klinken?"

Archie fronste z'n voorhoofd. „Stel je jezelf graag veilig? Maak dan een kopie en geef die aan Harry of aan mij..."

Eddie keek hem achterdochtig aan. „Maar..."

„Hm. Ik begrijp wat je bedoelt. Zijn wij te vertrouwen? Maak je je daar bezorgd over?"

Harry stapte verontwaardigd naar voren. „Zeg, waar zie je ons voor aan? Voor een stel oplichters?"

Archie zei geduldig: „Harry, als jij voortdurend werd gevolgd terwijl je zoiets bij je droeg, zou jij dan iemand vertrouwen?"

„Wacht eens even," zei Eddie. „Als ik jullie een kopie laat maken van die tekening, dan worden jullie nog niks wijzer. Misschien dat Rudolf er meer aan heeft, anders zou hij me niet volgen, maar de tekening zou jullie alleen maar zeggen hoe je moet zoeken als je de plaats zelf had gevonden."

„En die plaats zelf zou overal in Frankrijk kunnen zijn," maakte Archie Eddie's zin af. Eddie haalde z'n portefeuille te voorschijn en pakte er een klein velletje papier uit. „Dit is 't."

Harry slaakte een diepe zucht. „Kun je ons niet een beetje meer vertellen dan dat? Krimmeneel,

ik ken je al jaren, Eddie! Heb je niet meer vertrouwen in me?" Eddie weifelde. „Ik vind het niet erg als jullie voor mij over een stukje papier willen waken, maar zoals ik al zei, verder wil ik jullie er niet bij in laten."
Archie wierp een boze blik op Harry. Hij voelde dat die laatste opmerking van Harry Eddie tot zijn besluit had gebracht. „Laat me die tekening nog eens bekijken," zei hij luchtig en stak zijn hand uit.
Nog steeds weifelend reikte Eddie hem langzaam het papier toe. Archie bekeek het aandachtig. Er stond niets op geschreven. Hij zag alleen een vreemd patroon van in elkaar

illustratie: Ted Mathijsen

Avontuur in Frankrijk

grijpende vierkante vormen van verschillende grootte, en daaronder een serie rechte lijnen die zich als aan waaier uiteenspreidden.

„Moet het erg precies gebeuren?" vroeg hij. „Dat zal niet meevallen met een stompje potlood." Hij knauwde nadenkend op zijn duim. „Een andere manier is natuurlijk, er een fotokopie van maken. Het vervelende alleen is dat ik uitsluitend films heb voor kleinbeeld-dia's. Zonder kijker of projector kunnen we geen details aflezen vóór we terug zijn in Engeland. Dus daar schieten we ook niets mee op." Hij zuchtte. „Nou ja, het was maar een idee. Heeft iemand een mes dan kan ik mijn potlood wat bijslijpen."

De kopie kon niet worden gemaakt door het origineel over te trekken, omdat de lijnen daarop te onduidelijk waren. Archie had twintig minuten nodig om een nauwkeurige kopie te maken en toen hij armee klaar was, hield hij de twee stukjes papier tegen het licht.

„Ik hoop werkelijk dat alles zo op staat. Asjebieft. Eddie. Hou jij het origineel en stop het niet in je portefeuille, maar in een andere zak. Ik hou de kopie hu me." Hij grinnikte. „Heb je gemerkt dat ik ja verder helemaal niets gevraagd heb? Ik begrijp je niet, maar je moet het natuurlijk zelf weten als je niet meer wilt ioslaten. Toch wou ik ja nog één ding zeggen."

„Wat dan?"

„Als je er later wèl over wilt praten — of je raakt in de knoei an je hebt hulp nodig — zeg het ons dan gerust."

Eddie aarzelde weer en knikte toen met zijn hoofd. „Weiterusten — en bedankt."

Toen ze weer alleen waren, ging Archie op de rand van zijn bed zitten en keek Harry aan.

„Nou schaduw van Sherlock Hoimes, hat ziet er naar uit dat we onze handen vol krijgen aan een heel geheimzinnige zaak!"

„Jouw handen misschien. De mijne niet. Ik heb vakantie. Bovendien, jij gelooft toch zeker niet al die onzin die Eddie Dewlack jou daaroet heeft verteld? Hij heeft een loopje met je genomen, beste jongen. Hij weet dat je graag detectivetje speelt."

Archie staarde hem met open mond aan. „Gebruik toch je hersens, Harry! Dat Rudolf hem vanavond volgde, heeft-ie toch ook niet uit zijn duim gezogen? Dat heb je toch ook *zelf* gezien?"

Toch was Archie er niet gerust op. Waarom had Eddie hem niet alles verteld? En die onzekerheid had hij da volgende ochtend nog, toen hij met de rest van het busgezelschap de eetzaal van het hotel binnenstapte om te ontbijten. Hij zag Eddie, juist even voorbij de deur, ingebouwd staan tussen een groep mensen die wachtten tot andere tafeltjes zouden worden vrijgemaakt door een Italiaans reisgezelschap. Eddie wuifde naar hem en probeerde naar hem toa te komen, maar hij zag zijn weg geblokkeerd door een stoet kelners die bladen met koffie aanbrachten. Hij kreeg geen kans met Eddie te praten vóór da bus het hotel had verlaten.

„Het staat me niks aan," gromde hij. Het was een heldere zonnige morgen en de hus reed over een van de sierlijke bruggen die de Seine overspannen.

Harry keerde zich van het raampje naar hem toe. „Nou, dan ben ja op je achterhoofd gevallen. Het is gewoon fantastisch!"

Archie keek hem een beetje geschrokkan aan. „Oh, je hebt het over de Seine? Nee, dat bedoelde ik niet. Het is dat geval met Eddie en Rudolf. Het is helemaal gek."

„Natuurlijk is het helemaal gek. Zelfs Eddie gaf dat toe."

„Wat moet een Duitse reisleider nu tegen Eddie Dewlack hebben. Waarom juist Eddie?"

„Eh?" Harry schonk met tegenzin maar half aandacht aan wat Archie zich zat af te vragen en keek naar de drukte in de straten.

„Waarom juist Eddie?" herhaaide Archie. „Ziet hij eruit alsof hij de sleutel bij zich heeft van een schatkamer of met tekeningen van geheime verdedigingswapens in z'n sokken loopt?"

„Ach, hou er nu eens even over op. Archie! Ik zeg ja dat-ie niet iekker is. Ik heb nog nooit zo'n geval van idioterie ontmoet. Ik heb hem altijd een vreemde snijboon gevonden en dit bewijst het wel."

„Maar als hij in de puree zit, waarom laat hij ons hem dan niet helpen? Ik bedoel met méér dan alleen maar rondiopen met een kopie van die verdraaide geheime tekening?"

„Tekening-aan-ma-nooit-niet! Waarschijnlijk is het niet maer dan een of andere rare krabbel die hij tijdens de reis heeft gemaakt!"

Archie schudde zijn hoofd. „Die tekening was gemaakt met een vulpen. En wie gebruikt er tegenwoordig nog een vulpen? In ieder geval, de inkt was bruin en oud — net ais van een oude brief die jareniang ergens in een kist op zolder heeft gezaten. Het is echt een soort schets. Ik geloof Eddie, ook al doe jij dat niet. Maar waarom wil hij niet dat we hem helpen?"

„Die zichzelf niat willen helpen, zijn niet te helpen," mopperde Harry an keerde zich alsof hij de hele zaak als afgedaan beschouwds, weer naar het raam. „Vreemd, zo plotseling als Parijs ophoudt. Zo heb je blokken flatgebouwen en zo zit je buiten tussen de velden. Heel anders dan Londen, waar je kilometersiang door voorsteden rijdt. Zeg, hoe laat stoppen we eigenlijk voor de iunch?"

Ken boog zich naar hem toe om die vraag te beantwoorden. „Om ongeveer drie uur vanmiddag. Dat zei Rudolf tenminste aan het ontbijt vanochtend."

Harry keek hem aan met een blik vol afgrijzen en ongeloof. „Drie uur? En voor dia tijd eten we niets? Dat is toch idioot!"

„Als ja me niet gelooft, vraag 't hem dan zelf!"

„Ik voel me niet erg in de stemming om met die snuiter te converseren," zei Harry bedachtzaam en het zijn spieren rollen. „Niet na wat hij gisterenavond heeft geflikt."

Maar het problaem werd si gauw opgelost. Voorin de hus stond Rudolf op en glimlachte breed, met da microfoon in zijn hand. „We zullen nu stoppan gehen voor . hoe noemen jullie das ook weer? Koffie-pauze! Die volgende stad is Montargis, en daar zullen wij een hait machen voór koffie of een koele drank."

Van achter uit de bus weerklonk een dringande kreet. „Wanneer gaan we lunchen?"

Rudolf lachte beminneiijk. „Ik raad jullie alien aan etwas bij der koffie te eten. Von hier tot onze iunch-stop is nog gans ver weg. Frankrijk is een groot iand. Ik geloof niet dat wij onze iunchplaats zullen bereichen vor drie uur."

Het luide gekreun van Harry vond weerkiank door de hele hus, die nu iangzaam de weg verliat en stopte naast een fria gekleurd café in het centrum van een kieine stad. De leden van de cluh stommeiden naar buiten an er volgde een ren naar de toonbank. Harry en Archie, die achter in de bus hadden gezeten, waren bij de iaatsten en zagen een rij voor zich staan van meer dan dertig jongens.

„Er is vast nóg wel zo'n café hier," meande Harry. „Laten we dat gaan opzoeken."

Een eenzame figuur, met de handen in zijn zak, liep een meter of vijftig voor hen uit; hij was kennelijk tot hetzelfda besluit gekomen. Ze zagen direct wie het was, er was geen vergissing mogelijk.

„Kom, we gaan naar hem toe," stelde Archie voor. „Kan geen kwaad het nog eens met hem te probaren. Misschien heeft hij vannacht besloten toeh meer te vertellen."

Hij zette er een stevige pas in. „En hou asjebliéft die grote waffel van je dicht. Elke keer dat je ham open doet, breng je hem alleen maar van z'n stuk! Kom mee!"

[illegible] werden. Hij zal [illegible] moeten, want hij heeft hulp nodig. En dringend

TOM POES en de JAKKERJEKKER

DIE SUL HEEFT OOK ALTIJD WAT! BAH! NU KAN IK NOG MIJN JEKKER....
...UITDOEN... HOEI! WAT EEN BEVRIJDING IS DAT! NET OF IK WEER BETER KAN DENKEN....
PAK AAN, HEER OLLIE, DAN ZAL IK U HIERHEEN TREKKEN!
PFF... EINDELIJK!
IK MOET WÉL VEEL DOORSTAAN OM TOM POES TE REDDEN.
MPF!
TOM BLIJFT LANG WEG. ZOU HIJ TOCH ZO STOM GEWEEST ZIJN DE DIKKE NA TE SPRINGEN? IK ZAL 'NS KIJKEN..
HALLO!
JE JEKKER! WAAR IS JE JEKKER!
DAT AKELIGE DING?
HEB IK UITGEGOOID!
DAT IS TEGEN DE CLUBREGELS! DE PUT IN MET JOU!
VOORUIT JONGENS!
NU BEN IK MEZELF WEER, POKUS!
DAT HAD JE GEDACHT!

HELP ME, JONGENS! GOOI HEM DOOR HET LUIK!
VLUG!
WELJA, NU GAAN ZE NOG STOEIEN OOK, ZONDER OM TE KIJKEN NAAR EEN HEER DIE ZE BESCHADIGD HEBBEN.
NOZEMS!
MET JULLIE VIEZE LEREN JEKKERTJES!
WEG ERMEE!!
ALS IK'N SCHAAR HAD, ZOU IK JULLIE PRUIKEN INKORTEN!!
PAK AAN!
OENGK!
HÈ, HÈ, IK VOEL ME LEKKER, ZONDER JEKKER.
JA, WAT'N OPLUCHTING, HÈ?
NOU POKUS NOG..
BEVRIJD VAN HUN JEKKERS, KOMEN DE KNAPEN TOT ZICHZELF...

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 53405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions